

زبان عربی؛ ذاتی قرآن نیست ولی آن حقایق با آن زبان به ظهور آمده

شماره پرسش: ۲۷۳۴۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱/۲۵ ۰۶:۵۱:۵۷

متن پرسش

بسمه تعالی بازخوانی هویت دینی و ملی محضر شریف استاد سلام علیکم دو سوال سوال اول: عنایت دارید که بعضی از آیات قرآن بر اساس یک حادثه تاریخی که زمان پیامبر اتفاق افتاده است به پیغمبر اکرم وحی شده اند (مثل آیاتی که در مورد جنگ های زمان پیامبر وحی شده است) حال سوال این است که همانطور که ما در دسته بندی آیات از آیات ناسخ و منسوخ یا محکم و متشابه نام می بریم؛ می توانیم با توجه به مقطعی بودن بعضی آیات و با این استدلال که برای تاریخی خاص و جریانی خاص وحی شده است و در زمان امروز کارایی ندارد؛ این آیات قرآن را نادیده بگیریم؟ سوال دوم: زبان عربی ذاتی قرآن است یا عرضی است؟ آیا اگر پیامبر اسلام در ایران مبعوث می شد زبان قرآن فارسی بود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- اگر به آیات قرآن عنایت کنید خداوند با نظر به آن واقعه های تاریخی، حقایق و سنت هایی را که در آن صحنه ها مطرح است، متذکر می شود. و از این جهت گفته می شود کتاب های مقدس، فراتاریخی است ۲- زبان عربی؛ ذاتی قرآن نیست ولی آن حقایق با آن زبان به ظهور آمده و امروزه در رابطه با نسبت زبان با حقیقت در فلسفه ی زبان، بحث های مفصلی شده، مثل بحث «زبان، خانه ی وجود» از جناب مارتین هایدگر. لذا می بینیم گفته های مطرح در مثنوی، تنها در غالب زبان فارسی به ظهور آمده است و اگر مثنوی را به زبان دیگر ترجمه کنیم با حقیقتی که از طریق زبان فارسی ظهور کرده، روبه رو نمی شویم هرچند که اطلاعاتی از مثنوی به دست خواهید آورد. در این مورد عرایضی در کتاب «گوش سپردن به ندای بی صدای انقلاب اسلامی» شده است. موفق باشید